U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Ing. J. K.,** zastoupený JUDr. Janem Veselým, Ph.D., advokátem se sídlem Loutkářská 2416/2f, Praha 6 - Břevnov, proti žalované: **předsedkyně Krajského soudu v Praze**, se sídlem Nám. Kinských 5, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2012, č. j. 11 A 99/2012 – 77,

t a k t o:

I. Řízení **s e z a s t a v u j e.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **s e v r a c í** k rukám advokáta JUDr. Jana Veselého, Ph.D., soudní poplatek ve výši 4.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2012, č. j. 11 A 99/2012 – 77, byla odmítnuta jako předčasná žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2012, č. j. Spr 4152/2010 – 135.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost. V průběhu řízení o kasační stížnosti vzal kasační stížnost zpět s odkazem na rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 11. 10. 2012, č. j. 102/2012-OSD, kterým bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Za této situace podle stěžovatele odpadl předmět kasační stížnosti. Žaloba i kasační stížnost však byly podány důvodně, protože napadené rozhodnutí bylo nezákonné. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla vzata zpět pro pozdější chování na straně žalované ve smyslu ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., navrhl stěžovatel, aby jí byla uložena povinnost nahradit mu náklady řízení o žalobě i kasační stížnosti.

V důsledku toho, že stěžovatel vzal kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud podle ust. § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

Protože žalobu městský soud odmítl pro její nepřípustnost, přichází v úvahu pouze posouzení naplnění stížního důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který je ve smyslu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu důvod speciální pro případ, je-li žaloba odmítnuta (viz rozsudky ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004 - 49, publ. pod č. 427/2005 Sb. NSS, ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod. č. 625/2005 Sb. NSS, či ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 - 65, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Předmětem řízení o kasační stížnosti tak je pouze přípustnost žaloby a Nejvyšší správní soud se mohl omezit pouze na posouzení, zda městský soud důvodně žalobu podanou stěžovatelem odmítl, a tím vyloučil meritorní projednání věci. Proto nelze dospět k závěru, že rozhodnutím ministra spravedlnosti odpadl předmět řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta prvá (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle které žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Jak stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, podal ji pro případ odlišného právního hodnocení otázky existence řádného opravného prostředku proti napadenému rozhodnutí. Podobně z procesní opatrnosti podal i žalobu k městskému soudu. Obecně je představitelné, že určitá právní otázka, jež doposud nebyla soudy judikována, může mít takovou povahu (zejména míru složitosti či nejasnosti), že je na místě, aby účastník řízení z procesní opatrnosti chránil svá práva více paralelními procesními úkony, z nichž jen jeden může být přípustný. Není proto vyloučeno, aby účastník řízení napadl správní rozhodnutí jak žalobou podle ust. § 65 a násl. s. ř. s., tak současně i odvoláním k nadřízenému správnímu orgánu a posléze rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání další žalobou. V takových případech může být výjimečně přiznáno žalobci v řízení, které bude následně zastaveno pro zpětvzětí či skončeno odmítnutím žaloby pro nepřípustnost, právo na náhradu nákladů řízení, jestliže s ohledem na jeho procesní úspěch v paralelním věcně souvisejícím lze při celkovém zhodnocení věci dospět k závěru, že prostředky soudní ochrany použil důvodně (§ 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s.) a že s ohledem na povahu věci (zejména míru složitosti či nejasnosti) nemohl s dostatečnou mírou jistoty volit jen jeden z nich. V dané věci se však o takový případ nejedná, protože s ohledem na ust. § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (který stanoví, že účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak) je zřejmé, že odvolání proti rozhodnutí předsedy krajského soudu rozhodujícího v postavení správního orgánu je přípustné, neboť žádný zákon jinak nestanoví. Ostatně takto také předsedkyně Krajského soudu v Praze stěžovatele ve svém rozhodnutí poučila včetně uvedení orgánu, který může o odvolání rozhodovat. Procesní opatrnost, kvůli níž stěžovatel podal vedle odvolání také žalobu a následně kasační stížnost, je nutno proto považovat za neopodstatněnou. Není proto důvodu přiznat stěžovateli náhradu nákladů, jelikož pro aplikaci ust. § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. nejsou splněny podmínky. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud nepřiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátí soud z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Při podání kasační stížnosti stěžovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, proto mu bude vrácen tento poplatek snížený o 20 %, tedy ve výši 4.000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 8. listopadu 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu